

VOL GAS DE BERG OP

Het begon met hardlopen na catechisatie. Ds. Martin van Oordt uit Bodegraven ontdekte, toen hij predikant was in Hendrik-Ido-Ambacht, dat veel jongeren vastliepen, met hun opleiding, in hun geloof. 'Ik zag een tekort aan doorzettingsvermogen,' vertelt hij.

Esther Visserden Hertog is eindredacteur van De Waarheidsvriend.

Daarom ging ik elke week na catechisatie hardlopen. Wie wilde, mocht mee. Meteen twaalf kilometer hardlopen, en maar zien of je dat vol kunt houden. Ik wilde ze laten zien dat je door kunt gaan, ook als je heel moe bent. Na afloop dronken we wat met elkaar, en dan kwamen de gesprekken los. Het begon met een paar jongeren, later liepen we met wel twintig man. Het begon uit de hand te lopen, en hardlopen is blessuregevoelig. Kort daarna ben ik naar Middelburg vertrokken. Maar het concept liet me niet los.'

RACEFIETS

'Ik kwam in Middelburg en dacht: Dit moet ik voortzetten, maar dan met de racefiets – fietsen is veel minder blessuregevoelig dan hardlopen. En we moeten niet in Nederland blijven, maar naar de bergen gaan. In een andere omgeving kun je kritischer naar jezelf kijken. Ik ben een paar jaar met een groep uit Middelburg gaan fietsen in de bergen. Toen kreeg ik een beroep naar Bodegraven. Het eerste jaar dat ik in Bodegraven stond, ben ik nog meegegaan met een groep uit Middelburg, maar mijn plan was om er daarna mee te stoppen. Daar stak een vrouw die altijd meeding om te koken een stokje voor. Ze zei dat ik niet moest stoppen, maar het juist moest uitbreiden. Ik heb haar woorden ervaren als de stem van God.'

Ook fietsen met een groep uit de gemeente op de Alpe d'Huez? Kijk op www.chadash.nl voor meer informatie.

STICHTING

Er klinkt verwondering door in de stem van ds. Van Oordt, als hij vertelt hoe daarna alles samenkwam: 'In september 2016 heb ik met een vriend uit Hendrik-Ido-Ambacht gepraat over het fietsen in de bergen. Hij adviseerde mij om een stichting op te richten en bood aan om zelf voorzitter te worden. Een andere vriend wilde penningmeester worden. We moesten nog een mooie naam hebben. Ik kwam uit bij Psalm 51, waar staat: 'Schep in mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een

Bodegraven zei dat hij een huis voor dit doel wilde kopen in de buurt van de Alpe d'Huez. We zijn toen met hem huizen wезen kijken, maar zagen niets geschikt. Eindelijk kwamen we het huis tegen dat we nodig hadden. Het was echter veel te duur. Hij is verder gaan onderhandelen en heeft het kunnen kopen. Van een fietshandel in Waddinxveen kregen we vier fietsen. Het lijkt wel of, als God wil dat iets echt gebeurt, alles vanzelf gaat. Ik had altijd klein gedacht, maar het werd iets groots.'

Ds. Martin van Oordt (geheel links) met deelnemers uit de hervormde gemeente van Bodegraven.

standvastige geest.' Het Hebreeuwse woord voor vernieuwen is chadash.

Een professionele vormgever uit onze gemeente was bereid een logo en ander materiaal ontwikkelen. Een ander gemeentelid uit

Voor wie is de week in de bergen bedoeld?

'Oorspronkelijk was het gericht op jongeren, maar nu doen er meer leeftijdsgroepen mee. De Grote kerk uit Hilversum ging als eerste met een groep die voor

een groot deel uit ouderen (dertigplussers tot en met vijftigplussers) bestond. Ik merkte dat de generaties tijdens zo'n week met elkaar in gesprek gingen. Wat is dat bijzonder, want waar zijn ouderen en jongeren nu in gesprek met elkaar? Beide groepen waren verbaasd hoe weinig ze elkaar kenden en hoeveel ze elkaar toch te vertellen hadden.'

Wat willen jullie bereiken met een week keihard fietsen?
 'Ons doel is geestelijke opbouw. Veel jongeren worstelen met hun identiteit. Er zijn zoveel mogelijkheden waaruit ze kunnen kiezen, qua opleidingen en werk. Tegelijkertijd is er een enorm tekort aan besef van wie je bent in Christus. In Christus ben je een nieuwe schepping, het oude is voorbijgegaan. Onze lijfspreuk is: niet wat je doet, bepaalt wie je bent, maar wie je bent, bepaalt wat je doet. De strijd tegen zonde kun je pas gaan voeren als je je realiseert wie je in Christus bent. Tijdens een week op de fiets komen de deelnemers uit hun comfortzone, soms zitten ze er even helemaal doorheen. Ik fiets meestal achterin bij degenen die het het zwaarst hebben, daar wordt de grootste prestatie geleverd. Het mooie is: iedereen komt boven, het gebeurt maar heel zelden dat iemand echt afhaakt. 's Avonds, als iedereen lekker heeft gegeten en is bijgekomen, gaat de Bijbel open. Dan komen de mooiste gesprekken op gang.'

Hoe houd je die geestelijke winst vast als je weer gewoon in Nederland bent?
 'Ons concept is erop gericht om kerkelijke gemeenten te helpen. Het is dus de bedoeling dat je meedoet met een groep uit je gemeente. We willen graag dat de eigen predikant meegaat. Die hoeft niet mee te fietsen, al doen de meesten het wel. Zo kan er hopelijk continuïteit gegeven worden aan het proces van geestelijke vernieuwing. De stichting levert het materiaal aan voor de bijbelstudies.'

LIBANON

'Via de GZB steunen we een project in Libanon. In het noorden van Libanon zijn veel vluchtelingenkampen met weinig voorzieningen. De kinderen daar, met name de meisjes, hebben er geen toekomst. Een kerk is gestart met een school voor vluchtelingenkinderen. Het geldt dat we overhouden van de fietsweken gaat daar naartoe. Daarnaast vertel ik het verhaal van de nood in Libanon aan de deelnemers, en vraag hen wat ze kunnen doen. Zij geven het door aan de gemeenten waaruit ze komen. Gemeenten reageren verschillend, ze doen wat bij hen past. Zo hebben we in anderhalf jaar tijd 17.500 euro opgehaald. Dit jaar willen we sparen voor speelgoed en speeltoestellen. Er is al 2000 euro gegeven, en ik hoop dat het 10.000 euro gaat worden.'

ESTHER VISSER

MILJONAIRES

'**W**e zijn miljonairs,' zei een vriend van ons toen hij naar de prachtige zonsondergang keek die afgeschilderd stond boven de Mekong rivier. 'Kijk nou toch wat God ons geeft in goud aan de hemel. En dan te bedenken dat Hij elke dag weer een ander schilderij maakt!' Mooi vond ik dat... Je de koning te rijk voelen door wat je ziet aan schoonheid. Schoonheid is trouwens niet alleen te zien. Het is ook te voelen, te proeven en te horen. Denk maar aan een zacht babywangetje, warme appeltaart met slagroom en de Mesias van Händel. 'Proeven en zien dat de HEERE goed is,' noemt de Bijbel dat. De kunst is om het te zien.

Marieke den Butter-Kommers is moeder van acht kinderen en woont in Zuidoost-Azië, waar zij en haar man als kerkplanters en in de koffiehandel werken.

Er was eens een wereldberoemde violist die op een avond een concert zou geven in een van de beroemdste concertgebouwen van de wereld. Mensen die naar zijn optreden kwamen luisteren, moesten diep in hun beurs tasten voor een kaartje, maar men had het ervoor over. Zoiets hoor je maar één keer! De middag voor het concert besloot de violist met zijn viool (die overigens miljoenen waard was) enkele stukken te spelen bij het treinstation. Gewoon om te zien of mensen schoonheid zouden herkennen. Daar stond hij als straatmuzikant, en met passie speelde hij enkele muziekstukken die hij die avond in het concertgebouw zou spelen.

Met passie speelde de violist muziekstukken die hij die avond in het concertgebouw zou spelen. Mensen haastten zich voorbij

Mensen haastten zich voorbij, een enkeling bleef even staan of keek om, maar niet lang. Kinderen... die bleven wel staan, tenminste, als ze de kans kregen, want moeder had nog meer te doen. Schoonheid liet zich op een ongewone plaats horen en men herkende het niet. Romeinen 1:20 zegt ons dat God dingen van Hem die onzichtbaar zijn, Zijn Goddelijkheid en eeuwige kracht, laat zien uit Zijn werken, zodat wij niet te verontschuldigen zijn. Het zien en opmerken van schoonheid zou ons moeten tekenen, omdat Gods goedheid en genade daar zo door spreken. Bidden om een 'opmerkzaam hart' is de sleutel voor het opmerken van schoonheid, want met zo'n opmerkzaam hart kun je schoonheid horen in een muziekstuk dat op een station ten gehore wordt gebracht en kun je je miljonair voelen wanneer je naar de hemel kijkt.

MARIEKE DEN BUTTER